

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 626/2023
20.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Милића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-90/20 од 30.09.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 985/22 од 17.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Милића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-90/20 од 30.09.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 985/22 од 17.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К-90/20 од 30.09.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору почев од 14.06.2020. године до 09.07.2020. године. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде и исти је обавезан да Вишем јавном тужилаштву у Сремској Митровици на име трошкова кривичног поступка плати износ од 151.996,93 динара и суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 985/22 од 17.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-90/20 од 30.09.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Милић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет, као и да се извршење правноснажне пресуде одложи односно прекине у смислу члана 488. став 3. Законика о кривичном поступку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с обзиром да је дана 14.06.2020. године када је у аутомобилу окривљеног пронађено 20 метака бојеве муниције са пројектилом калибра 7,65 мм, била на снази наредба Министарства унутрашњих послова о легализацији оружја и то са роком трајања почев од 16.03.2020. године па до 17.08.2020. године у ком периоду власници нису дужни да доказују порекло оружја, која околност, по наводима браниоца, трајно искључује кривично гоњење за период важења наредбе о легализацији оружја.

Напред изнети наводи из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Наиме, Наредба о легализацији оружја („Службени гласник РС“, бр. 25 од 12.03.2020. године и бр. 81 од 05.06.2020. године) прописује у тачки 1. да власници оружја из категорије Б и Ц, који на дан ступања на снагу ове наредбе немају исправу издату од надлежног органа могу у року од 16.03.2020. године до 17.08.2020. године поднети захтев за издавање одговарајуће исправе. У тачки 2. наведене одредбе прописано је власници оружја из тачке 1. наредбе, укључујући и власнике оружја из категорије А, исто могу у року из те тачке предати надлежном органу, без накнаде, у власништво Републике Србије. У тачки 3. наредбе прописано је да у случајевима из тачке 1. и 2. наредбе, власници оружја нису дужни да доказују порекло оружја и у прописаном року неће одговарати за неовлашћено држање и ношење оружја.

По налажењу Врховног суда смисао Наредбе о легализацији оружја, односно њен дух иде ка томе да је држава имала потребу да из кривичног прогона искључи само она лица која неовлашћено држе и носе оружје и муницију, те да им омогући да предају захтев за издавање одговарајуће исправе, односно да из разлога безбедности предају такво оружје надлежним државним органима у назначеном периоду без правних последица, те да у прописаном року неће одговарати за неовлашћено држање и ношење оружја. По оцени овог суда, Наредба о легализацији оружја не сме по

аутоматизму представљати основ за искључење кривичног гоњења код неовлашћеног ношења оружја, без икаквог ограничења, јер би тада значило да би основ за искључење кривичног гоњења због неовлашћеног ношења оружја за време трајања легализације постојао и у случају злоупотребе оружја у противзаконитом понашању, односно у сваком другом поступању окривљеног који је супротан циљевима легализације оружја, под условом да учинилац својим поступањем није остварио обележја другог кривичног дела приписаног законом.

Самим тим, околности под којима је окривљени неовлашћено носио предметну муницију преко граничног прелаза када је желео да из Републике Србије пређе у Републику Хрватску на повратку са одмора, без постојања намере да надлежним органима Републике Србије преда наведену муницију, указују да није оправдано овакву ситуацију подвести под садржину и правно дејство Наредбе о легализацији оружја, јер је то противно циљевима легализације.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбио као неоснован и на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић